

GENERALNY DYREKTOR OCHRONY ŚRODOWISKA

Warszawa, dnia 06 05 2016 r.

WPLYN

2016-05-11

NR 1695/16

DOA-wol.600.36.2015.ASZ

Pan

Wiktor Szmulewicz

Prezes Krajowej Rady Izb Rolniczych

Szanowny Panie Prezisie

W odpowiedzi na Pana pismo z dnia 15 grudnia 2015 r., znak: KRIR/JK1365/2015, w związku ze stanowiskiem Walnego Zgromadzenia Wielkopolskiej Izby Rolniczej z dnia 17 listopada 2015 r., w sprawie konieczności regularnego prowadzenia konserwacji i modernizacji cieków, przedstawiam następujące stanowisko.

Uprzejmie wyjaśniam, że wszelkie obostrzenia i konieczne procedury wynikają z prawa krajowego i unijnego z zakresu ochrony środowiska, w tym ocen oddziaływania na środowisko. Obecne brzmienie przepisów z zakresu utrzymania wód zostało wypracowane, aby zapewnić zgodność polskiego prawa z wymogami prawa unijnego w zakresie ocen oddziaływania na środowisko oraz ocen oddziaływania na obszary Natura 2000. W związku z przypadkami prac podejmowanymi bez autoryzacji ze strony organów ochrony przyrody (RDOŚ), Komisja Europejska zakwestionowała polskie prawo w tym zakresie (naruszenie nr 2011/4190 oraz naruszenie nr 2012/4189). W związku z powyższym, aby domknąć polskie przepisy, a jednocześnie nie czynić ich nadmiernie restrykcyjnymi, wprowadzono instrument zgłoszenia dla prac na rzekach. Należy przy tym podkreślić, że przepisy te zostały wypracowane jako kompromis wobec oczekiwań KE, która wskazywała, że prace utrzymaniowe powinny być realizowane na takich samych zasadach jak regulacja wód, a więc każdorazowo po uzyskaniu decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Wypracowane rozwiązania obowiązujące obecnie są więc niejako złagodzeniem prawa unijnego.

Należy przy tym wyjaśnić, że wprowadzone normy prawne nie wykluczają prowadzenia prac utrzymaniowych na ciekach, a jedynie kontrolują ich prawidłowe wykonywanie i warunki ich realizacji.

Należy przy tym wskazać, że organ ochrony przyrody nie ma wpływu na „nasilające się ze strony organizacji przyrodniczych protesty”, jego rolą jest jedynie ocena zgłoszonych

prac pod kątem ich dopuszczalności z punktu widzenia prawa. Odnosząc się natomiast do zapisów ustawy o ochronie przyrody dotyczących wykaszania „dopiero po 15 sierpnia”, należy zauważyć, że powyższy termin dotyczy działań niewymagających zgłoszenia ani wydania decyzji o warunkach ich prowadzenia (art. 118 b pkt 4 a i b). Jeżeli natomiast prace wymagają wykonania w innym terminie niż od 15 sierpnia do końca lutego, należy dokonać zgłoszenia tych prac w trybie art. 118 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie przyrody. Podobna sytuacja jest w przypadku odmulania. Nie każde odmulanie grubością warstwy powyżej 20 cm automatycznie wymaga uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Jeżeli zaplanowane prace nie ingerują w strukturę morfologiczno-hydrologiczną rzeki, tj. nie przekształcają przekroju podłużnego i poprzecznego oraz układu poziomego koryta cieku, będą traktowane, niezależnie od miąższości usuwanych namulów, jako prace utrzymaniowe, dla których wymagane jest zgłoszenie w trybie art. 118, nie jest natomiast obligatoryjne uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z analizy dotychczasowych stanowisk Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu wynika, że na około 348 zgłoszonych prac jedynie w 12 przypadkach wydany został sprzeciw (analiza lat 2014-2015). W ujęciu całego kraju natomiast, na 4125 wszystkich zgłoszeń jedynie w 12 % przypadków wydana została decyzja ze sprzeciwem. Należy przy tym wyjaśnić, że powyższy sprzeciw nie w każdym przypadku zakończył się kategorycznym zakazem wykonania prac. Powyższe oznacza, że tylko nieznaczny procent zgłoszeń jest kwestionowany przez Regionalnych Dyrektorów Ochrony Środowiska, natomiast do przeważającej większości prac Organy nie wnoszą uwag ani sprzeciwów.

z pozwoleniem
p.p. Zastępcy Głównego Dyrektora
Ochrony Środowiska
Marek Kajs
Marek Kajs

Do wiadomości:

1. Ministerstwo Środowiska, Departament Leśnictwa i Ochrony Przyrody,
2. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, dot. GZmw 6713-47/15